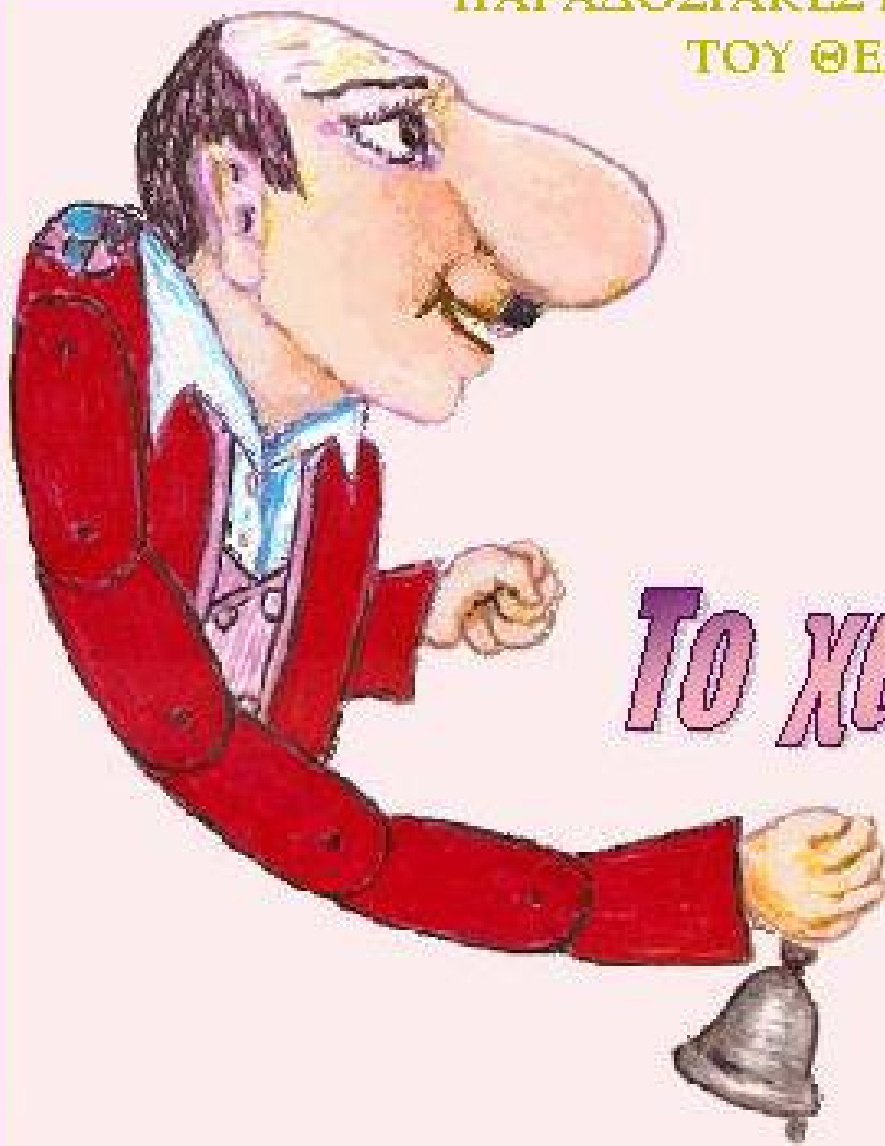

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Το χαϊράτσι

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΙΚΟΠΟΥΔΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία Η'

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

“Μαϊστρος”

- *ΤΟ ΠΡΟΞΕΝΙΟ*
- *ΤΟ ΤΑΜΑ*
- *ΤΟ ΧΑΡΑΤΣΙ*

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλυνση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασσεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνης παρουσίαση του έργου από κάθε ενδιαχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Οι παραδοσιακές παραστάσεις του θεάτρου σκιών, ακόμη και σαν ανάγνωσμα, προσφέρουν άφθονο γέλιο και μεγάλη ευχαρίστηση στον αναγνώστη.

Η ευχαρίστηση όμως είναι πολύ μεγαλύτερη, όταν πρόκειται για παρουσίαση των παραστάσεων από τον μπερντέ. Μάλιστα, εάν αυτή γίνεται από επαγγελματία караγκιοζοπαίχτη σε κάποιο θεατράκι με πολλούς θεατές, τότε αποτελεί μια τέλεια ψυχαγωγία και συνάμα μια διαφορετική διασκέδαση.

Ο караγκιοζοπαίχτης, κατά την διάρκεια της παράστασης, δεν παρουσιάζει απλά με τις φιγούρες του κάποιο έργο, αλλά τελετουργεί, δημιουργεί, επικοινωνεί, και, το σπουδαιότερο ίσως, απολαμβάνει και αυτός την ίδια ευχαρίστηση και νοιώθει την ίδια ικανοποίηση με τον θεατή, αν όχι μεγαλύτερη.

Και δεν είναι το ίδιο η παρακολούθηση μιας παράστασης του θεάτρου σκιών ζωντανής σε κάποιο θεατράκι με την παρακολούθηση της ίδιας παράστασης στην τηλεόραση. Αυτό θα το διαπιστώσει κάποιος πολύ εύκολα, εάν παρακολουθήσει έστω και μία ζωντανή παράσταση σε θεατράκι.

Κ. Στ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

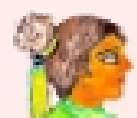
ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ

ΧΑΤΖΗΝΑΒΑΤΗΣ

ΣΙΟΥΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

ΑΓΛΑΪΑ

ΕΒΡΑΙΟΣ

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ

ΒΕΖΙΡΗΣ

ΚΟΠΡΙΤΗΣ

ΤΑΧΗΡ

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ

ΛΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

ΓΕΡΟΣ

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

Σκηνή Α'

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται πολιτική μουσική. Προχωράει αργά).

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, μόλις η μουσική σταματήσει). Γεια σου, μπρε Χατζηβαάτη!.. Αλλού πήγαινα, τζάνεμ... και, μόλις σε πήρα χαμπάρι, είπα νά 'ρθω από 'δώ... έτσι, για να σε διώ λίγο.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Πλησιάζοντας προς αυτόν). Νά 'σαι καλά, αφέντη Σαμπάν αγά... νά 'σαι καλά.

ΓΕΡΟΣ Για πες μου: τι κάνεις... καλά;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε... ας τα λέμε καλά, άρχοντά μου... ας τα λέμε καλά. Η αφεντιά σου... πώς μου τα καλοπερνάς;

ΓΕΡΟΣ Α... δεν παραπονιέμαι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έτσι... έτσι!.. Το χτήμα;

ΓΕΡΟΣ Να σου 'πώ... Πέτυχα δυο αδέρφια από ένα χωριό... ήρθανε τώρα τελευταία... και τους το άφησα 'κεί να το δουλεύουνε... κι εγώ άραξα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α, μπα; Και... το δουλεύουν για πάρτη τους, που λέμε;

ΓΕΡΟΣ Τριτάrika. Δηλαδή... δύο αυτοί... ένα εγώ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καλά, παλιά δεν τα παίρνανε μισακά;

ΓΕΡΟΣ Άντε να μου βρεις εσύ τέτοιο σέμπρο σήμερα... (Σε άλλο τόνο). Το θέμα είναι, τζάνεμ, ότι πια ησούχασα. Χωρίς καμιά φροντίδα δική μου βλέπω το χτήμα μου και το χαιρόμαι κι έχω και το κάτι τις μου. Μπήκες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ευχαριστημένος δηλαδή;

ΓΕΡΟΣ Ναι, σου λέω! Τώρα ετοιμάζομαι και για ταξίδι... αν δεν είχα αυτούς στο χτήμα, θα τό 'κανα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ταξίδι... για πού, αν επιτρέπεται;

ΓΕΡΟΣ Μακριά... μπορεί να λείψω και τρεις μήνες!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αχά!.. Τρεις μήνες;

ΓΕΡΟΣ Ναι... ναι... βέβαια!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπράβο... Μπράβο... Με παρέα;

ΓΕΡΟΣ Πού να σου λέω... και τι παρέα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπράβο... χαιρόμαι.

ΓΕΡΟΣ Δεν θα με ρωτήσεις ποιον;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... να μην είμαι και αδιάκριτος.

ΓΕΡΟΣ Όχι, μπρε... δεν είναι τίποτα το ύποπτο.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τότε;

ΓΕΡΟΣ Με τον μπέη πάω... στα μέρη του.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τον Ταχήρ αφέντη;

ΓΕΡΟΣ Α, γεια σου! Έχει, που λες, κάτι δουλειές εκεί πέρα και παίρνει άδεια. Ε... παίρνει κι εμένα κοντά... για κολασούζο... (Γελάει). Χα, χα, χα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έτσι, ε; Μπράβο... πολύ χαίρομαι! (Σε άλλο τόνο). Αλήθεια, Αγά μου... τόσα χρόνια ο αφέντης ο Ταχήρ δεν έχει λείψει ποτέ.

ΓΕΡΟΣ Ναι, ναι! Μου 'λεγε... έχει μαζεμένη άδεια πάνω από τρεις μήνες.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι εδώ στο σαράι... υπάρχει αντικαταστάτης;

ΓΕΡΟΣ Μάλλον... αλλιώς, πώς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θα είναι κανένας καλός ή...

ΓΕΡΟΣ Τι να σου 'πώ; Δεν τον ρώτησα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μην έχουμε τίποτα φασαρίες...

ΓΕΡΟΣ Με τον αντικαταστάτη του... γιατί;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... ξέρεις καμιά φορά... λες ότι υπάρχουνε πολλοί σαν τον Ταχήρ αφέντη;

ΓΕΡΟΣ Α... ούτε ένας!.. Ο Ταχήρ είναι λεβεντιά... και στη δουλειά του... μάστορας.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σ' εμένα το λες; Σωστός και άξιος... και αγαπητός πολύ!

ΓΕΡΟΣ Ναι... ναι!.. Έτσι... έτσι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τόσα χρόνια τα πάμε μια χαρά. Σ' όλα του κύριος. Δεν έχω λόγους...

ΓΕΡΟΣ Έχετε κάποια συνεργασία... Ή όχι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αμέ; Βέβαια!.. (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Και πότε με το καλό φεύγετε;

ΓΕΡΟΣ Να σου 'πώ... ακριβώς πότε αναχωρούμε δεν το ξέρω... Αλλά

ούτε κι αν βρέθηκε κάποιος άνθρωπος ακόμη.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Για ν' αντικαταστήσει τον μπέη;

ΓΕΡΟΣ Ναι, γεια σου! Άσε... θα πεταχτώ μια στιγμούλα να τον διώ... μήπως έχει και τίποτα νέα.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε... μιας και βρέθηκες προς τα 'δώ... (Μικρή σιγή). Λοιπόν... εγώ να σ' αφήσω... άλλωστε, θα τα ξαναπούμε πριν φύγετε. (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Γεια σου, Αγά μου!..

ΓΕΡΟΣ Στο καλό, τζάνεμ. Και βέβαια θα τα ξαναπούμε... (Προχωράει προς το σαράι. Πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα και έπειτα κάνει λίγο πίσω).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δερβεναγά, Βελή!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, διαταγές, εφέντ'...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πήγαινε να ιδείς ποίος χτυπάει την πόρτα... Τσαμπούκ-τσαμπούκ!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αχά!.. Πο, να πασάινω, εφέντ', το καημένο... τοαμπούκ-τοαμπούκ... (Εμφανίζεται μετά από ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, καλώς το Σαμπάν αγά!.. Πο, τι να χαλεύει;

ΓΕΡΟΣ Γεια σου, Βελή... Τον αφέντη τον Ταχήρ θέλω... ξέρεις, είναι στο σαράι;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά... Πόγια, καρτέρα, καρτέρα ψίχα, Αγά μ'... πο, να του δίνω χαμπέρι... Αχά; (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποιος είναι, Δερβεναγά;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, το Σαμπάν αγά νά 'ναι φερμένο κάτου... Πο, να χαλεύει το εφέντ' το Ταχήρ και καρτεράει εκεί.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Εμένα θέλει;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Για πετάξου, Ταχήρ.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, Βεζίρη μου... (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο). Μπρε... μπρε!.. Οσκελντίν, Αγά...

ΓΕΡΟΣ Χοσμπουλντούκ, μπέη.

ΤΑΧΗΡ Τι έγινε... πώς κι από 'δώ;

ΓΕΡΟΣ Περαστικός ήμουνα και είπα να έλθω έτσι, για να σε δω για λίγο.

ΤΑΧΗΡ Καλά έκανες.

ΓΕΡΟΣ Αλλά, αν είσαι τίποτα απασχολημένος...

ΤΑΧΗΡ Ε... εντάξει... απασχόληση υπάρχει... αλίμονο. Αλλά και ένα διάλειμμα... επιβάλλεται.

ΓΕΡΟΣ Ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης... τι κάνει;

ΤΑΧΗΡ Από υγεία, μια χαρά... (Μικρή σιγή). Κάτι που... θυμάσαι, ε... τελικά δεν ήτανε τίποτα σοβαρό.

ΓΕΡΟΣ Α, μπράβο!.. Για το θέμα το δικό σου... παρουσιάστηκε κάνα άτομο;

ΤΑΧΗΡ Κάτι γίνεται... για να ιδούμε...

ΓΕΡΟΣ Α... ακόμη...

ΤΑΧΗΡ Χάσαμε πολύν καιρό με κάποιον που μας είχαν στείλει από αλλού... Τελικά τον πήρανε πίσω και τώρα κοιτάμε για κάποιον εδώ δικό μας.

ΓΕΡΟΣ Δηλαδή... υπάρχει;

ΤΑΧΗΡ Βρε, υπάρχει... αλλά κάνει; Αλλά και τι θα γίνει; Εγώ πρέπει να πάω στα μέρη μου... έστω και για λίγες εβδομάδες. Δυο-τρεις, ξέρω 'γώ...

ΓΕΡΟΣ Σωστά. (Μικρή σιγή). Είχα μια κουβέντα προηγουμένως μ' αυτόν τον φίλο μας τον Χατζηαβάτη...

ΤΑΧΗΡ Μπα;

ΓΕΡΟΣ Για σένα.

ΤΑΧΗΡ Ναι, ε; Και τι σου 'λεγε;

ΓΕΡΟΣ Α... τα καλύτερα! Βέβαια... Τι κύριος που είσαι... σωστός... αγαπητός... Τέτοια.

ΤΑΧΗΡ Είναι λιγάκι κόλακας, αλλά για μένα λέει καλά λόγια και σε τρίτους κι αυτό, όσο νά 'ναι, με κάνει συμπαθή σε πολύ κόσμο και με βοηθάει στη δουλειά μου. Βέβαια... όπου μπορώ κι εγώ να κάνω κάτι γι' αυτούς... εννοώ τους Ρωμιούς... το κάνω και μπορώ να σου 'πώ με χαρά.

ΓΕΡΟΣ Τότε, τζάνεμ, έχει κάθε λόγο να λέει για σένα όλα αυτά που λέει..

ΤΑΧΗΡ Ας είναι καλά. (Σε άλλο τόνο). Εσύ κάνα νέο;

ΓΕΡΟΣ Μπα... όπως τα ξέρεις...

ΤΑΧΗΡ (Σε εύθυμο τόνο). Αλήθεια... καμιά μικρή θα πάρουμε μαζί μας στο ταξίδι;

ΓΕΡΟΣ Έλα, έλα! Εσύ, μου φαίνεται... παίζεις με τη φτώχεια, Ταχήρ μπέη.

ΤΑΧΗΡ Μη μου 'πεις ότι είσαι φτωχός από χαρέμι...

ΓΕΡΟΣ Φτωχός, δεν λες τίποτα!..

ΤΑΧΗΡ Εσύ άλλα μου έλεγες.

ΓΕΡΟΣ Εγώ, άλλα;

ΤΑΧΗΡ Άλλα, λέει...

ΓΕΡΟΣ Άλλα, ε; Μπράβο! Και... πότε... πού... πού σου τά 'λεγα, μπέη μου;

ΤΑΧΗΡ Μμ... (Σκέφτεται). Πότε ήτανε; Α... ναι! Πότε είμαστε εδώ στο καπηλειό;

ΓΕΡΟΣ Α... μεθυσμένος ήμουνα!.. Όταν μεθάω εγώ, τέτοια λέω.

ΤΑΧΗΡ Α, μπα;

ΓΕΡΟΣ Άλλοι κλαίνε... άλλοι χαχανίζουνε... εγώ λέω πράγματα, που

δεν μπορώ να κάνω.

ΤΑΧΗΡ (Με νόημα). Θες να 'πεις...

ΓΕΡΟΣ (Συγκαταβατικά). Έτοι, έτοι!.. Εν πάση περιπτώσει... κάπως έτοι.

ΤΑΧΗΡ Δηλαδή... έτοι όπως μου τα λες, Αγά... να μην πάρω ούτε εγώ...

ΓΕΡΟΣ Εσύ να πάρεις. Γιατί να μην πάρεις;

ΤΑΧΗΡ (Επίμονα). Να πάρω;

ΓΕΡΟΣ Άκου'... μία μόνο; Πάρε 'κει πέρα, νά 'χεις να κάνεις δουλειά σου... (Γελάει). Χα, χα, χα!..

ΤΑΧΗΡ Έτοι, ε; (Γελάει κι αυτός). Χα, χα, χα!.. Μπρε, τον Αγά... (Σε άλλο τόνο). Πάω να φύγω... Όταν θα έχω νέα, θα σε βρω εγώ. Άντε μου, γεια σου!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΓΕΡΟΣ Γεια σου!.. Οποτε είναι, μου λες. (Στρέφει προς την καλύβα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του. Κατ' ιδίαν). Κατάλαβες, φίλε μου; Άι σιχτίρ!..

ΓΕΡΟΣ (Πλησιάζοντας). Τί 'ναι, μπρε Καραγκιόζη; Με ποιόν τά 'χεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με ποιον άλλονε; Με τα παιδιά μου... 'Κείνο, 'κείνο το μεσαίο... ω, πω πω πω πω πω πω πω!.. Παναγία μου... συφορά!

ΓΕΡΟΣ (Πλησιάζοντας κι άλλο). Να σου 'πώ ένα μυστικό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μυστικό; Για λέγε, για λέγε...

ΓΕΡΟΣ Καλύτερα νά 'χεις κάποιον να τσακώνεσαι... παρά να είσαι έρμος και να τρώγεσαι με τα ρούχα σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για να το λες εσύ... κάτι θα ξέρεις... Για... για κάνε μια φούρλα!..

ΓΕΡΟΣ Ποιο; Θες να 'πεις στροφή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... να ιδώ τα ρούχα σου... είναι φαγωμένα;

ΓΕΡΟΣ Ε, τώρα για... μην το παίρνεις και μπανκουί!.. Ε; Ο λόγος το λέει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο λόγος ε; Δηλαδή... εσύ δεν τρώγεσαι με τα ρούχα σου;

ΓΕΡΟΣ Τώρα... όρκο δεν παίρνω. Έπειτα αυτό και να σου λάχει... δεν το καταλαβαίνεις... Αλίμονο, αν το καταλάβαινες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, βέβαια... Τι, θα σηκωθείς φουριόζος... θα πας να βρεις τα ρούχα σου και θα τ' αρχίσεις στις δαγκιές;

ΓΕΡΟΣ Δεν γίνεται αυτό. Απλά γκρινιάζεις με το παραμικρό... ακόμη και με τον εαυτό σου... Του μιλάς... τον βρίζεις σαν να είναι άλλο άτομο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι αυτό το λένε: τρώγεσαι με τα ρούχα σου;

ΓΕΡΟΣ Μπράβο!.. Γί αυτό... καλύτερα νά 'χεις 'κεί πέρα κάποιον να τσακώνεσαι... Ξέρω, που σου λέω. Πάω, γεια σου, Καραγκιόζη!.. (Τον προσπερνάει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρεις ε; Άντε στο καλό!.. (Σιγή). Ρε, τον Αβγά...

Σκηνή Ε'

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλώς τη μεγάλη σαρακοστή!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Πλησιάζοντας). Ο Σαμπάν αγάς ήτανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... τον ήθελες; Τρέξε, θα τον προφτάσεις.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μπα... δεν είναι τίποτα σπουδαίο... θα τον πετόχω
άλλη ώρα. (Σε άλλο τόνο). Τι κάνεις εσύ... καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι καλά; Γκρίνια... πολύ γκρίνια...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Γκρίνια, ε; Με τα παιδιά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν σου λέω τίποτα... 'Κείνο το μεσαίο... πω πω πω
πω πω πω πω!.. Άλλο πράμα, ε...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε, παιδιά είναι, ματάκια μου... και τις πιο πολλές
φορές νηστικά... γκρινιάζουνε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε, θεμά το γονιό του... Άσε, που δαγκώνουνε

κιάλας... Τι δαγκιές μου 'χει ρίξει εκείνο το μικρό... Α, πα πα πα πα πα!..
Μπαμπάκο, τσιτσι, μου λέει... και ορμάει!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Το καημένο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εκείνο, ρε, είναι το καημένο... κι όχι εγώ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κι εσύ βέβαια!.. (Μικρή σιγή). Ο μεγάλος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο μεγάλος είναι όλο μούτρα...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μούτρα, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μούτρασα; Πω πω πω!.. Λες και τού 'χω σκοτώσει τη
μάννα!.. Άστα, Χατζατζάρη... ψυχολογικά... έχω βαρέσει διάλυση.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Υπομονή, ματάκια μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πόση πα, μωρέ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δίκιο έχεις, αλλά δεν είσαι και μόνος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ τι φτιάχνεις;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εδώ βολοδέρνω. Για καμιά μικροεξυπηρέτηση... για
κανένα θεληματάκι... καμιά μεσιτεία... Πώς το λένε; Παιδί για όλες τις
δουλειές.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μούτζω'!.. Έχω χάσει και τον ύπνο μου... Ξέρεις, ο
ύπνος σε καλμάρει κάπως. Ξεχνιέσαι... ονειρεύεσαι...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Και στο τέλος ξυπνάς..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό μας τα χαλάει... Γιατί, αν μπορούσε κανείς να
μην ξυπνήσει, αλλά να συνεχίσει να ονειρεύεται κάτι που του αρέσει...
τόρα εγώ θά 'μωνα Βεζίρης... Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Βεζίρης, ε; Σ' αρέσει Βεζίρης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, πώς; Κάτσε καλά... Υπάρχει πιο καλή δουλειά;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Το ξέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Λέω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι λες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το ξέρεις ότι είναι η πιο καλή δουλειά; Δεν το ξέρεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και ποια είναι, ρε, η πιο καλή;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σουλτάνος, ας 'πούμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Δηλαδή σένα δεν σου αρέσει Βεζίρης... θέλεις Σουλτάνος; Άντε... (τον χτυπάει) και σ' ανώτερα!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί με χτυπάς, βρε; Κουβέντα κάνουμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σκάσε, μαϊμού!.. Κουβεντιάζουν οι μαϊμούδες; Αλλού το πας...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, τι λες τώρα... πού αλλού;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να είμαι εγώ Βεζίρης... κι εσύ Σουλτάνος... για να διατάξεις, α;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να βγάζεις και φερμάνια... και να μ' έχεις πάντα υπό. Αυτό δεν είναι το όνειρό σου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε, πας καλά; Είπα εγώ τέτοιο πράγμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά, τι είπες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ είπα για σένα, που σ' αρέσει Βεζίρης... μήπως είναι καλύτερα Σουλτάνος... Εσύ να γίνεις, όχι εγώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... εγώ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εσύ βέβαια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι... ησύχασε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σκύβει μπροστά του). Μπρός, βάρα!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνοντας πίσω). Τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζει σκυμμένος). Βάρα μια να πατοίσουμε, ρε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, τι λες τώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λέω: την φάπα που σου έδωσα, δώσ' τη μου πίσω!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εντάξει... πες πως σ' την έδωσα... Πάτσι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Σηκώνει το κορμί του).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μμ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα... (Στο κοινό). Συνεννόηση μοσχαριών!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν μου λες, ματάκια μου... τίποτα φαγώσιμο πού θα βρούμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μη μου το χαλές, ωρέ γρουσουζή... (στρέφει προς την καλόβα και αμέσως πάλι προς το σαράι) πάνω που το συνήθιζα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να είμαι Σουλτάνος.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα, τρομάρα σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τέλος πάντων. Τι μού 'λεγες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για φαγώσιμα... σκέφτεσαι τίποτα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωρέ, εγώ... κάτι έχω στο νού μου... αλλά βοηθάς εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σε τι πράγμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Να πάμε 'δώ στο φούρνο του Ανέστη...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να κάνουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να του πιάσεις εσύ την κουβέντα... που είσαι και καλός συζητητής...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κολακευμένος). Ε, ναι... και;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να βρω εγώ καμιά ευκαιρία, να... Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να καταλάβω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να πάρω κάνα ψωμί... κάνα γιαούρτι... ό,τι βρω τέλος πάντων.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Να πάρεις... δηλαδή να τ' αγοράσεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... αλλά χωρίς λεφτά...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κατάλαβα... Τώρα κατάλαβα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λοιπόν... είσαι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Κοφτά). Όχι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με άχτι). Οχιά!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Συνεργός εγώ σε κλοπή... σου έχω ειπεί: ποτέ... Ποτέ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποτέ, ε; Προτιμάς συνεργός στην πείνα...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ακριβώς! (Σε άλλο τόνο). Αλλά και πες πως πήρες εκεί πέρα δυο πράγματα... σωθήκαμε; Σε μηδέν χρόνο τα φάγαμε... πάνε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μα, για να τα φάμε τα θέλουμε, ρε... να κοπεί λίγο η πείνα...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Και μετά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι μετά;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Που θα μας ξαναπιάσει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Σκέφτεται κάνοντας διάφορες κινήσεις με το χέρι του). Οπότε λες... Μμ-μμ-μμ... Μμ-μμ-μμ... Μάλιστα... Δίκιο έχεις!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δίκιο, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί... πώς να το κάνουμε; Πείνα είναι αυτή... δεν είναι σκωληκοειδίτιδα... πας κάνεις εγχείρηση και πάει... τελειώσει... Η πείνα μετά από λίγες ώρες θα σε ξαναπιάσει. Εκτός... (Σκέπτεται).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εκτός αν κάνουμε... εγχείρηση στομάχου... Έτσι δεν το λένε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι να κάνουμε δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να πάμε στο γιατρό να μας το βγάλει. Να μας κάνει αφαίρεση στομάχου... Μετά θα πεινάμε πάλι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μμ; Δεν ξέρω... δεν δοκιμάζεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μαζί θα δοκιμάσουμε...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Βρε, άσε με ήσυχο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε!.. (Σε άλλο τόνο). Πού ξέρεις... μπορεί και να λύσουμε το πρόβλημα της πείνας παγκοσμίως...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Λύσ' το μόνος σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα μας γράψουνε και στους μεγάλους... αυτούς... Μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ας γράψουνε μόνο εσένα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όλο στην άρνηση είσαι, μωρέ... Άι σιχτίρ από 'κεί πέρα!.. Μου φαίνεται, θα ξενιτευτώ... Θα πάρω την οικογένεια και θα πάω πάνω στη στάνη του Μπαρμπαγιώργου...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Σε θέλει... τον ρώτησες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... Αλλά, τι... θα μας διώξει;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Το ξέρεις; Γιατί δεν πας να τον ρωτήσεις πρώτα... Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μα, να σου 'πώ...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Να συζητήσετε κιόλας... Πώς θα πας, έτσι... Φάντης μπαστούνι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά λες. Να πάρω και τον Κολητήρη μαζί, που τον αγαπάει. (Σε άλλο τόνο). Θά 'ρθει όμως το γρουσουζικό;

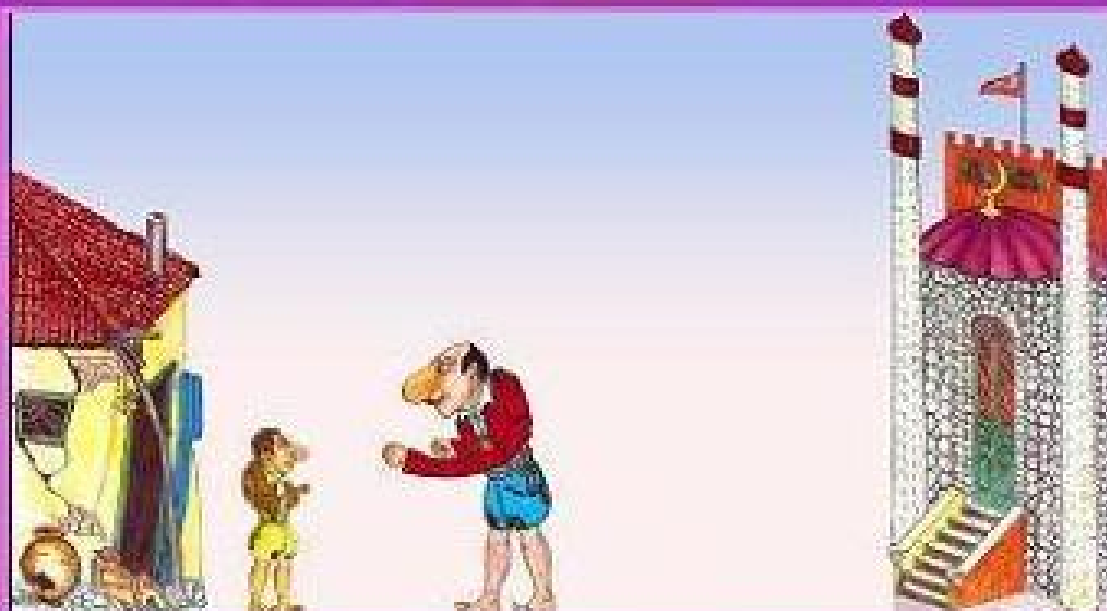
ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Γιατί να μην έρθει; Τουλάχιστον θα φάει κάτι... Δεν θα του δώσει ο Μπαρμπαγιώργος να φάει, αφού λες ότι τον αγαπάει κιόλας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά λες... για να του το 'πώ... Εσύ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εγώ πάω μια βόλτα. Τα γνωστά, ξέρεις... Άντε, γεια σου!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, ρε μαλαγάννα!.. Θα βρεθούμε, μόλις γυρίσω από του Μπαρμπαγιώργου... (Στρέφει προς την πλευρά της καλύβας και φωνάζει). Κολητήρηρης!

Σκηνή ΣΤ'

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Μουρμουρίζει χωρίς να φαίνεται). Το φελέκι μου!.. (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και πλησιάζει απρόθυμα). Τι θες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έχω μια ιδέα...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Κι εγώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι; Για λέγε...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Πρώτα εσύ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, πρώτα εσύ...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Να πάμε πάνω στη στάνη του Μπαλμπαβόιδη και να φέρουμε πράματα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο, καλό παιδί!.. Αυτό ακριβώς ήθελα να σου 'πώ κι εγώ.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Το κατάλαβα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλήθεια... πώς;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ε, τι πώς; Εγώ εσένα σ' έχω γεννήσει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μ' έχεις ή σ' έχω;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τώρα, καλύτερα... να μη σου 'πώ τι μ' έχεις και τι σ' έχω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει με νόημα).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Άντε, πάμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάμε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Έντονα). Ναι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι; Ναι! Ό,τι 'πεις εσύ... (Χαμηλόφωνα). Κοίταξε... κι εγώ που φοβόμουνα ότι δεν θα ήθελε να έρθει... (Στρέφει προς το σαράι).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τι μουρμουράς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να στρέψει). Τιποτα... (Ξεροβήχει). Πάμε.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Άντε, ντε... κουνήσου!.. Πάρ' τα πόδια σου... Ααά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, ντε... μη βαράς.. Πάμε. (Προχωράει λίγο. Μετά σταματάει και στρέφει προς το μέρος του). Έρχεσαι, έτσι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Εσύ τι λες; Προχώρα, παιδάκι μου... θα με σκάσεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ 'Ντάξει, 'ντάξει... πάμε... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά το σαραγιού ακολουθούμενος από τον Κολητήρη).

Σκηνή Ζ'

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Προχωράει λίγο και μετά στρέφει προς τον Ταχέρ, που ακολουθεί). Για πες μου, λοιπόν: τι είπατε με τον Μουχτάρ;

ΤΑΧΗΡ Του εξήγησα ότι δεν είναι και τόσο απαραίτητο να κάνει ο ίδιος καθημερινή περιοδεία, αν αυτό είναι το πρόβλημά του... Ε, πού και πού καμιά βόλτα, για να γνωριστεί και με τον κόσμο, μήπως, ξέρω 'γώ, κάποτε ξαναχρειαστεί κάτι τέτοιο.

ΒΕΖΙΡΗΣ Και πώς τον είδες;

ΤΑΧΗΡ Όχι, μου λέει... εγώ την καθημερινή βόλτα θα την κάνω.

ΒΕΖΙΡΗΣ Δεν είναι κακό...

ΤΑΧΗΡ Μα, δεν είναι και απαραίτητο... Έπειτα δεν σας κρύβω πως φοβάμαι κιόλας μήπως δημιουργηθεί κάποιο πρόβλημα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Πρόβλημα;

ΤΑΧΗΡ Ε; Ναι... Ξέρετε, η αστυνόμευση χρειάζεται, όσο νά 'ναι, και κάποια διακριτικότητα. Γενικά, χρειάζεται ταλίμι... τι να λέμε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ταλίμι, ε;

ΤΑΧΗΡ Ο Μουχτάρ, όπως ξέρετε κι εσείς, είναι και λίγο τοπολάτρης... Καταλαβαίνετε ότι, αν αρχίσει τίποτα τέτοια, θ' αναστατωθεί ο κόσμος, η αγορά, τι... όλη η κοινωνία!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Λες;

ΤΑΧΗΡ Χμ; Τι να σας 'πώ... το φοβάμαι. Γι' αυτό και σκέφτηκα κάτι άλλο.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι πράγμα;

ΤΑΧΗΡ Είχαμε 'πεί να πάμε παρέα με τον Σαμπάν αγά... έτσι σαν εκδρομή... σαν διακοπές... ένας συνδυασμός λίγο απ' όλα, που λέμε. Μήπως τον χρειαστώ και στο θέμα του σπιτιού.

ΒΕΖΙΡΗΣ Είσαστε φιλαράκια με τον αγά... ε;

ΤΑΧΗΡ Ε; Ναι... κάνουμε ταχτικά παρέα. Σκέφτηκα, λοιπόν, να του 'πώ να μη φύγουμε μαζί... αλλά νά 'ρθει αυτός αργότερα εκεί να με βρει.

ΒΕΖΙΡΗΣ Πόσο αργότερα;

ΤΑΧΗΡ Ας 'πούμε, μετά από μια-δυο εβδομάδες.

ΒΕΖΙΡΗΣ Και για ποιο λόγο;

ΤΑΧΗΡ Εσείς μέχρι τότε θα ξέρετε αν θα πρέπει να επισπεύσω την επιστροφή μου.

ΒΕΖΙΡΗΣ Λες να χρειαστεί κάτι τέτοιο;

ΤΑΧΗΡ Καλό είναι να το έχουμε στα υπ' όψιν. Περνάει, λοιπόν, ο αγάς πριν αναχωρήσει και του λέτε...

ΒΕΖΙΡΗΣ Όχι, βρε αδερφέ!.. Πηγαίνετε στην δουλειά σας και, στην έσοχατη περίπτωση που σε χρειαστώ, κάποιον τρόπο θα βρω, για να σε ειδοποιήσω... Σιγά!.. Έπειτα, κι εγώ της δουλειάς είμαι... αν 'δώ τίποτε παρατράγουδα, θ' αναλάβω δράση!..

ΤΑΧΗΡ Μα, τι λέτε, πασά μου... γίνονται αυτά τα πράγματα; Όχι, όχι!

ΒΕΖΙΡΗΣ Όλα γίνονται. (Σε άλλο τόνο). Για να μου 'πεις τώρα: πόσα χρόνια έχεις να πάρεις άδεια;

ΤΑΧΗΡ Ε, είναι...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Γελώντας). Είναι, ε; Χα, χα, χα... Για να ιδούμε, μήπως μας βγει καλός ο Μουχτάρ, ώστε να μπορείς να παίρνεις άδεια ταχτικά εσύ.

ΤΑΧΗΡ Δεν βαριέστε... συνήθισα πια.

ΒΕΖΙΡΗΣ Μα, τι μου λες τώρα; Άκου', συνήθισε... Αυτό καταντάει, πώς το λένε... επαγγελματική διαστροφή, τζάνεμ... Να το προσέξεις, Ταχήρ!..

ΤΑΧΗΡ Κοιτάξτε... όταν κάποιος έχει κάνει την εργασία του τρόπο ζωής... δεν ισχύει κάτι τέτοιο.

ΒΕΖΙΡΗΣ Και τι... μπορεί κάποιος να κάνει την εργασία του τρόπο ζωής;

ΤΑΧΗΡ Πολυχρονεμέ μου... μπορώ να σας διαβεβαιώσω πως ένα λαμπρό παράδειγμα βλέπω αυτή την στιγμή ολοζώντανο μπροστά μου!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Κι αυτός είμαι εγώ;

ΤΑΧΗΡ Όχι;

ΒΕΖΙΡΗΣ Χμ... ξέρω 'γώ; Μήπως είμαι παράδειγμα προς αποφυγήν, τζάνεμ;

ΤΑΧΗΡ Δεν το νομίζω.

ΒΕΖΙΡΗΣ Πες μου, πες μου κι άλλα τέτοια... μ' αρέσουνε, ξέρεις, ου... πάρα πολύ!

ΤΑΧΗΡ Ειδικά εμείς, Βεζίρη μου... εάν δεν κάνουμε την δουλειά μας τρόπο ζωής... είμαστε αποτυχημένοι. Ναι!.. Χαμένοι από χέρι... τι να λέμε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Σ' αυτό δεν έχεις άδικο.

ΤΑΧΗΡ Και σχεδόν πάντα δυστυχημένοι...

ΒΕΖΙΡΗΣ Βλέπω, Ταχήρ... το έχεις φιλοσοφήσει το ζήτημα καλά!.. Έτσι;

ΤΑΧΗΡ Απλά έχω για πρότυπο κάποιους, οι οποίοι μάλλον το έχουν φιλοσοφήσει πριν από μένα...

ΒΕΖΙΡΗΣ Χμ... Ας αφήσουμε όμως τώρα τις αμπελοφιλοσοφίες... και να επανέλθουμε στο θέμα του Μουχτάρ... Τον έχεις ενημερώσει καθόλου εσύ;

ΤΑΧΗΡ Βέβαια!.. Αλλά... θα ξαναμιλήσουμε κιόλας προτού φύγω... Ε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Οπότε... κοίταξ' εκεί να τα κανονίσετε με τον αγά... και μη σε νοιάζει... Άντε να πας να ξεσκάσεις... να κοιτάξεις και τις δουλειές σου...

ΤΑΧΗΡ Προπαντός αυτό... Πρόκειται, βλέπετε... για το πατρικό μου σπίτι. Θέλω να ιδώ: τι έγινε με τους σεισμούς... στέκεται ακόμη όρθιο ή...

ΒΕΖΙΡΗΣ Βεβαίως! Ας πάμε τώρα μέσα. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού προσπερνώντας τον Ταχήρ, που στρέφει και τον ακολουθεί).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Σκηνή Α'

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλόβας, ενώ από πριν ακούγεται μουσική αμανέ, και προχωράει προς το σαράι αργά).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο. Προχωράει και αυτός αργά και, μόλις η μουσική σταματήσει, πλησιάζει τον Αξιωματικό και κάνει τεμενά). Προσκυνώ, αφέντη μου, ο καημένος... σας προσκυνώ.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Καλώς τον... σήκω επάνω. Ε... είσαι ο Χατζηβαβάτης,
ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Σηκώνεται). Ναι. Κι εσείς ο αφέντης ο Μουχτάρ;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ναι, μπράβο...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι κάνετε, αφέντη μου... καλά;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Αυτό είναι σχετικό... Ας 'πούμε καλά.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Πάντα καλά.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ο Ταχέρ μπέης μου έχει μιλήσει για σένα με τα πιο καλά λόγια.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Καλοσύνη του... Άμα τον 'δείτε, διαβιβάστε του τα σεβάσματά μου.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μπα... Ο Ταχέρ έχει φύγει με άδεια... πού να τον ιδώ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αλήθεια... τα κατάφερε;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ε... μάλλον.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κάτι μου είχε ειπεί πριν μερικές μέρες ο Σαμπάν αγάς.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Χμ!.. Μαζί φύγανε.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Α, ναι; Ξέρετε ποιος θα είναι ο αντικαταστάτης του;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ο αντικαταστάτης του;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι... γιατί, απ' ό,τι ξέρω, αυτόν περίμεναν, για να φύγουν.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Χα! Το λοιπόν, αγαπητέ μου, αυτόν έχεις μπροστά σου!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Α... έπρεπε να το καταλάβω...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Από πού;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μα, που σας μίλησε για μένα.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α... όχι... όχι,, δεν μου μίλησε τώρα για σένα... Για κάποιους άλλους μου μίλησε τώρα. Ας 'πούμε, για εδώ... τον φίλο σου τον περίεργο.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Περίεργο, ε;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ξέρω κι εγώ; Όπως μου τον περιέγραψε... (Σε άλλο τόνο). Πώς τον λένε, είπαμε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Καραγκιόζη...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μπα... γιατί, έχει μαύρα μάτια;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μάλλον... Ξέρω 'γώ... έτσι τον λένε... (Μικρή σιγή).
Ωστε σας μίλησε γι' αυτόν... Καλά λόγια, αν επιτρέπεται;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Ειρωνικά). Τα καλύτερα!.. Μμμ...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κατάλαβα. Τρομάρα του... και δεν είναι κακός.
Μπα...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μα, γι' αυτό κι εγώ είπα περίεργος... Ε; Δεν είπα
κακός.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι... ναι...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Συμφωνείς, δηλαδή;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κοιτάξτε, αφέντη μου... ό,τι και να σας 'πώ εγώ...
φίλος μου είναι... δεν μετράει.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Και ποιο μετράει δηλαδή;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε, ό,τι σας είπε ο μπέης... Αυτό... είναι γκαραντί,
τέρμα!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Γκαραντί, ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε, τώρα... ο αφέντης ο Ταχήρ...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Αυτός ξέρει και με τι κουταλοπίρουνα τρώει... έτσι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αυτό... μάλλον αποκλείεται.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ποιο δηλαδή;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε, για τα κουταλοπίρουνα που λέτε... Δεν υπάρχουν
κουταλοπίρουνα.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μη μου 'πεις!.. Και πώς δηλαδή... δεν χρησιμοποιεί
κουταλοπίρουνα... από ιδιοτροπία;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μμμ... δεν θα τό 'λεγα. Άλλοι είναι οι λόγοι, μπέη
μου.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Άλλοι, ε; Τέλος πάντων, θα τον ιδώ κι εγώ... και θα τον κουβεντιάσω, γιατί θέλω να τον γνωρίσω έτσι... από πρώτο χέρι, που λένε. Πάω τώρα... (Προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον Χατζηαβάνη). Γεια σου!.. (Εξέρχεται αργά προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ (Ενώ στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Στο καλό, αφέντη μου... στο καλό... Πέτρα να μην βρεθεί στον δρόμο σας, για να σκοντάψετε!.. Στο καλό... στο καλό!.. (Στρέφει πάλι προς την καλύβα μονολογώντας). Μπράβο του, ο αφέντης ο Ταχέρ... τα κανόνισε κι έφυγε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του και πλησιάζει τον Χατζηαβάνη). Ποιος ήτανε, ρε Χατζηατζάρη, αυτός ο... ο έτσι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ Α... καλώς τον!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α; Ποιος ήταν αυτός, ρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ Ο αφέντης ο Μουχτάρ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... αυτός είναι ο Μουσχάρης;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μουχτάρ, βρε!.. Μουχτάρ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... Μουσχάρης...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Χαμηλόφωνα). Όχι, βρε, Μουσχάρης, τρομάρα σου. Να σ' ακούσει κιόλας.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωρέ, ξέρω εγώ...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι ξέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είναι... φρούτο!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Φρούτο... τι φρούτο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι φρούτο; Πετροκέρασο. Μάλλον χαμοκέρασο... Δεν σου λέω τίποτα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Χαμοκέρασο, ε; Φράουλα; Την φράουλα δεν λένε χαμοκέρασο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Την άγρια... (Ξεροβήχει). Άργησε ο Ταχίνης να τον βρει τον αντικαταστάτη... αλλά τον πέτυχε...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Και πού ξέρεις εσύ ότι είναι αντικαταστάτης του Ταχίρ μπέη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τι... όλα εσύ θα τα μαθαίνεις πρώτος; Άσε και για μας κάτι...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Α... κατάλαβα... ο Σαμπάν αγάς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμέ... μάγκα μου!.. Έχουμε κι εμείς τις πηγές μας. Τι νόμιμες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Καλά... πότε τον είδες εσύ τον αγά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χτες το πρωί. Όχι... προχτές.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δηλαδή... χθες φύγανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Προχτές... το βράδυ.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μάλιστα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι σου έλεγε ο... θείος;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... αυτά... ότι είναι ο αντικαταστάτης του Ταχέρ μπέη... και φυσικά... έχει τις πληροφορίες του για όλους μας. Και καλές για κάποιους, αλλά και κακές για κάποιους άλλους...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ποιος ήρθε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εύθυμα). Ο αφέντης ο Μουχτάρ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Και... και για ποιους, ρε, έχει τις καλές πληροφορίες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... σς 'πούμε, για μένα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ!.. Μάλιστα... Και τις κακές για ποιον τις έχει, ρε... για μένα; (Τεντώνει το χέρι του προς τα κάτω και το κουνάει 'μπρός-πίσω σαν εκκρεμές).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Μαζεύοντας το χέρι του). Δεν κατάλαβα... Τι μπα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μεσοβέζικα μου τά 'λεγε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μεσοβέζικα τά 'λεγε αυτός σε σένα... (τεντώνει πάλι το χέρι του προς τα κάτω και το κουνάει 'μπρός-πίσω σαν εκκρεμές) ή μεσοβέζικα τα λες εσύ σε μένα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, όχι... ησύχασε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... (Μαζεύει πάλι το χέρι του). Ξέρω 'γώ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θά 'ρθει να σε βρει, μου είπε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όπα!.. Τώρα ησύχασα. Ρε γρουσουζή... τι διάλο τού 'πες πάλι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμ' ποιος, τ' αβγό;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν κατάλαβες... Τις πληροφορίες και για μένα και για σένα και για τους άλλους... τις έδωσε ο αφέντης ο Ταχέρ. Εγώ θα τις έδινα; Τι 'μαι 'γώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάρφαρος!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μα, τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ τι λέω...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Άγρια). Ξεράδια! Άέ' από 'κει πέρα... Ωωώ... Άμπα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... δεν ξέρεις τίποτα για το φόνο...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ποιο φόνο, τρομάρα σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιο φόνο; Πες μου, ρε... για μένα... τι διάολο σου είπε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Με ρώτησε γιατί σε λένε Καραγκιόζη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί, ρε, με λένε Καραγκιόζη;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εμένα ρωτάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μα, κι ο Μουσχάρης εσένα ρώτησε... Τι του είπες; 'Μπρός... λέγει!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Απλά ότι δεν ξέρω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... δεν του είπες.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι πράμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί με λένε Καραγκιόζη...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μα, τι να του 'πώ, βρε; Πού ξέρω εγώ γιατί σε λένε Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... δεν ξέρεις...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Όχι βέβαια... Εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ, τι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ξέρεις γιατί σε λένε Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι... έτσι με βγάλανε.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μήπως επειδή τα μάτια σου είναι μαύρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... Άρα... ξέρεις!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ρωτάω... δεν ξέρω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει φεύγα από 'δώ, ρε... σαχλαμάρα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Έμ', σαχλαμάρας είμαι... αφού κάθομαι τόσην ώρα και κουβεντιάζω μαζί σου... Ωωώ!.. (Στρέφει και εξέρχεται γρήγορα-γρήγορα προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, άντε από 'κεί πέρα... Ορίστε μας.. Θα μου 'πείς εσύ εμένα; (Κάνει πίσω-πίσω μέχρι την καλύβα του μονολογώντας). Για να πάρω 'γώ έναν υπνάκο... (Ξαπλώνει ύπτια ακουμπώντας στον τοίχο).

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο και προχωράει αργά προς τον Καραγκιόζη). Α... μάλιστα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Απότομα ροχαλίζει, ενώ σηκώνει για λίγο το χέρι του).

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Σταματάει μωρμουρίζοντας). Κιοπόγλου κιοπέκ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ρίχνει ένα γερό ροχαλητό και αποκοιμείται).

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Προχωράει άλλο λίγο προς τον Καραγκιόζη. Κατ' ιδίαν). Τώρα... κοιμάται; Μπα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ροχαλίζει πάλι, ενώ ξανασηκώνει για λίγο το χέρι του).

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Κάνει πίσω, μετά πλησιάζει πάλι και ξεροβήχει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ενώ ροχαλίζει, σηκώνει πάλι το χέρι του κάνοντας διάφορες κινήσεις σαν να θέλει να διώξει κάτι).

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Ξεροβήχει πιο δυνατά).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Ανασηκώνεται λίγο και τον κοιτάζει αμίλητος).

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Σου συμβαίνει κάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξαναπέφτει για ύπνο χωρίς να του απαντήσει).

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Αγριεύει). Ε... σου μιλάω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Ανασηκώνεται πάλι μένοντας καθιστός).

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Γιατί δεν μου απαντάς... δεν έχεις ομιλία;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δε... δεν μένει εδώ...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ποιος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτή... η Αμαλία.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ποια Αμαλία, βρε; Χαμένε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Ψημένε!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τι μουρμουρίζεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τι κάνεις εκεί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τίποτα... Βλέπεις να κάνω τίποτα;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Ξεροβήχει). Είσαι καλά στην υγεία σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον δουλεύει). Καλά, ευχαριστώ. Εσύ; Η γυναίκα, τα παιδιά... καλά;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Για σηκώσου απάνω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνεται). Μάλιστα.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Περπάτα λίγο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πού... εδώ;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ναι. Κάνε 'μπρός, κάνε πίσω... και ξανά-μανά... άντε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξανά-μανά; Κι ύστερα θα μ' αφήσεις να κοιμηθώ, έτσι;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Να κοιμηθείς γιατί... νυστάζεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι... πεινάω.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Κι όταν πεινάς... κοιμάσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, βέβαια! Φαγωμένος δεν μπορώ να κλείσω μάτι... Κατάλαβες;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ομολογώ πως όχι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοιμάμαι, αφέντη μου, για να ξεχνάω την πείνα μου... Αυτό.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μπα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπου!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Με ξέρεις εσύ εμένα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι... εσύ εμένα;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μάλλον... Για πες μου: γιατί κοιμάσαι στη μέση του δρόμου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν εμποδίζω, να πάω στην άκρη.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Άλλο θέλω να 'πώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί δεν το λες αυτό που θες να 'πείς... παρά λες αυτό που δεν θες να 'πείς; Πες εκεί αυτό που θες να 'πείς και... Κατάλαβες;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εξέπ'! Άκου' 'δώ... είμαι ο καινούριος αστυνομικός του σαραγιού... γι' αυτό να λείπουν οι ερωτήσεις... Εγώ ρωτάω. Γκέγκε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μαζεύεται). Μά'ιστα.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Σε ρώτησα, λοιπόν, γιατί κοιμάσαι στο δρόμο και όχι στο σπίτι σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εύκολο;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ποιο... τι σ' εμποδίζει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τα παιδιά μου. Έχω τρία, ζωή νά 'χουνε... και με δαγκώνουνε ομαδικά...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Σε δαγκώνουνε τα παιδιά σου... μα, τι λες; Από μίσος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι... από πείνα!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Λες αλήθεια... πεινάς κι εσύ και τα παιδιά σου και κάθεσαι εδώ χάρω και κοπροσκυλιάζεις; Γιατί δεν πας να δουλέψεις, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και πού να πάω, αφέντη μου; Έτσι όπως είμαι εγώ, θεονήστικος... κακομοίρης... ποιος με παίρνει στην δουλειά του... ποιος με εμπιστεύεται;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Καλά, δεν δούλεψες ποτέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάει καιρός από τότε.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τι δουλειά έκανες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλή δουλειά!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τι ακριβώς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στα ουρητήρια του Δήμου... τα καθαρίζα...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Αλλάχ κερίμ!.. Και τι... αυτό το λες καλή δουλειά εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, πώς; Έτρωγα από μέσα... έπαιρνα και για το σπίτι. Κατάλαβες;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μπα. (Σε άλλο τόνο). Και... γιατί έφυγες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με διώξανε, γιατί έτρωγα πολύ... Πήρανε κάποιον άλλον, που έτρωγε πιο λίγο... (Ξεροβήχει).

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μα, τι λες... τι έτρωγες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εκεί πέρα... είχε σουσιτίο ο Δήμος.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α... είπα κι εγώ... (Μικρή σιγή). Δεν μου λες... αν σου δώσω χρήματα, τι θα τα κάνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν μου δώσεις χρήματα;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λίγα ή πολλά;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ας 'πούμε, μια λίρα. Τι θα την κάνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εόθυμα). Θ' ανοίξω μαγαζί...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Απορεί). Με μια λίρα... τι μαγαζί θ' ανοίξεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ξέρω... Έχεις καμιά καλή ιδέα;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Είπαμε, εγώ ρωτάω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μά'ιστα... Όχι, δηλαδή... αν έχεις τίποτα κατά νου... συνεταιριζόμαστε... Μμ;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Λέγε: τι θα την κάνεις τη λίρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τη λίρα; Χα... (Κάνοντας χαρακτηριστικές κινήσεις με το χέρι του ότι θα έτρωγε). Σαβούρ... σαβούρ... περιδρόμ...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Θα έτρωγες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οικογενειακώς.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α... μπράβο!.. Αυτό ήθελα ν' ακούσω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τώρα που το άκουσες, δεν μου την δίνεις;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Θα σου την δώσω, αλλά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άλλα πάλι;

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εδώ δεν θα σε ξαναδώ να κοιμάσαι. Σύμφωνοι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Γιατί, άμα σε ξαναδώ, θα πέσει χαράτσι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σε μένα; Και πώς θα το πληρώσω;

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Άμα δεν το πληρώσεις, θα πας φυλακή.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ... δεν θά 'ναι κι άσχημα...

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Και τι θα είναι... ωραία;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τουλάχιστον θα εξασφαλίσω τροφή και στέγη.

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ααά... μα, εσύ δεν υποφέρεσαι!.. (Εκνευρισμένος πολύ στρέφει και εξέρχεται γρήγορα προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Του φωνάζει). Ρέεε... φέρ' τη λίρα 'δώ, ρε!.. Άει στο διάλο, γρουσουζή... τάξεις καλά-καλά και μετά την κοπανάς... θεμά το γονιό σου... (Ξαπλώνει πάλι όπως πριν μονολογώντας). Άσε, να την πέσω εγώ 'δώ χάμου... και ας έρθει να μου βάλει χαράτσι.

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Εμφανίζεται αθόρυβα από την πλευρά της καλύβας, προσπερνάει τον Καραγκιόζη, στρέφει και του ορμάει). Μπαμπάκο, τοιτοί!.. (Τον δαγκώνει στο πόδι και αμέσως απομακρύνεται πίσω-πίσω).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Του φωνάζει πάνοντας το πόδι του). Ρέε... το πόδι μου, ρε!.. Άει στο διάλο, γρουσουζικό... Πάει το δάχτυλο.

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Μμ... μμ... Παλιομπαμπάκο!.. (Στρέφει και εξέρχεται γρήγορα την πλευρά του σαραγιού).

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Εμφανίζεται κι αυτός από την πλευρά της καλύβας. Αφού προσπεράσει τον Καραγκιόζη, σταματάει και στρέφει προς αυτόν).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι θες;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Ορμάει και τον δαγκώνει κι αυτός στο πόδι). Ωρε, ένα κοψίδι... Παναγία μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Προσπαθώντας να τον απομακρύνει με το χέρι του). Ρε, άσ' το πόδι κάτω, ρε!.. (Με πόνο πάνοντας το πόδι του). Οοο-οχ... Μμ...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Με λιγούρα). Μμμ... (Στρέφει και εξερχόμενος γρήγορα προς την πλευρά του σαραγιού). Ωραίο πράμα!.. Όλο βουτυράντζα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάει... με σακάτεψε, θεμά το γονιό του!

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται και αυτός από την πλευρά της καλύβας. Αφού προσπεράσει τον Καραγκιόζη, σταματάει σε μικρή απόσταση από αυτόν και στρέφει προς το μέρος του).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Ωχ... να κι ο τρίτος... ο φαρμακερός!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τι σου κάνανε, ρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φεύγα!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Σε φάγανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί... θες κι εσύ μερτικό;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όχι... ρωτάω. (Τον πλησιάζει λίγο). Σε φάγανε, α; Ο Πιρικόγκος και ο Κοπρίτης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'... δεν βλέπεις τα αίματα;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Είναι κακά παιδιά... (Γλησιάζει κι άλλο). Εγώ τους το λέω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι τους λες δηλαδή;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Γλησιάζοντας κι άλλο). Να μη σου δαγκώνουνε τα πόδια σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο, Κολητήρη μου... να τους το λες... να τους το λες.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τα... τα... (ορμάει και του δαγκώνει το ένα αυτί του και απομακρύνεται) τ' αυτιά σου είναι πιο νόστιμα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ουρλιάζει από τον πόνο). Ααά!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Κάνουνε και κρίτσι-κρίτσι... Ωραίο πράμα!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει να τον κυνηγήσει, αλλά από τον πόνο πέφτει κάτω). Ααάχ... δεν θα σε πιάσω; Θα σου πάρει ο διάλος την μάνα και την μητέρα!.. (Μένει για λίγο στα τέσσερα).

Σκηνή Ε'

ΑΓΛΑΪΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Πλησιάζει αργά τον πεσμένο Καραγκιοζή αμίλητη και με απορία σταματάει μπροστά του).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνει σιγά-σιγά το κορμί του και, μόλις βλέπει την Αγλαΐα, ξεροβήχει και σηκώνεται όρθιος).

ΑΓΛΑΪΑ (Τον παρατηρεί για λίγο). Τι έπαθες και έπεσες καταγής, καλέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουλωχτά). Κοίτα'!.. Με φάγανε... (Δείχνει το πόδι του).

ΑΓΛΑΪΑ (Πλησιάζει και κοιτάζει). Καλά, είσαι σοβαρός; Μπρός... πάμε μέσα να πλυθείς... (Μικρή σιγή). Άντε... τι κάθεται; Προχώρα, ντε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Να πλυθώ ή να πάω για ορό;

ΑΓΛΑΪΑ Ορό... τι ορό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για τη λύσσα... Με φάγανε, σου είπα!.. Αυτά...αυτά δεν είναι παιδιά... σκυλιά λυσσασμένα είναι!.. Σκυλιά λυσσασμένα είναι!..

ΑΓΛΑΪΑ Παιδιά πεινασμένα είναι... Προχώρα σιγά-σιγά να πάμε μέσα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... να πάμε; Έλα, πάμε... πάμε... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας ακολουθούμενος από την Αγλαΐα).

Σκηνή ΣΤ'

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται ρεμπέτικη μουσική. Αρχίζει να χορεύει). Όπα!.. Άλα, μάγκες... Οοόχ!.. (Στρέφει προς το σαράι και συνεχίζει να χορεύει). Έεε... ρε Βαγγελίστρα μου... Όπα!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και τον παρακολουθεί μέχρι που η μουσική σταματάει). Ποιος είσαι του λόγου σου;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Σταματάει το χορό). Με το μπαρδόν, νά 'με... προς τι το ενδιαφέρον περί το άτομό μου;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εγώ ρωτάω. Πώς σε λένε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Σταύρος... πιο γνωστός, νά 'με, σαν Σταύρακας!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μάλιστα... (Τον περιεργάζεται). Σταύρακας...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και με το μπαρδόν, δηλαδή... με ποιον έχω την τιμή, νά 'με;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Το όνομά μου είναι Μουχτάρ... και είμαι ο καινούριος αστυνομικός του σαραγιού.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Χάρηκα κάργα!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εγώ καθόλου.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Έτσι είμαι εγώ, νά 'με... σ' άλλους αρέσω... σ' άλλους όχι.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Και γιατί αυτό;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ζήτημα γούστου, νά 'με...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τι θες να 'πείς;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ελόγου σου πηλί... είσαι ωραίος και φίνος... εγώ, νά 'με σε πάω με χίλια!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Καλοσύνη σου!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γιατί όμως σε πάω με χίλια, κύριε Μουχτάρ;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Γιατί;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ένεκα, νά 'με, που έχω γούστο. Με πάνεις; Ο άλλος όμως, που δεν έχει γούστο, σε περνάει ντούκου... Μπήκες;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Θέλεις να 'πείς πως για το ότι δεν μου έκανες καλή εντύπωση... φταίει που εγώ δεν έχω γούστο;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γειασάν!.. Τό 'πιασες το υπονοούμενο...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Και δεν φταίει που είσαι ντυμένος περίεργα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ποσώς!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ούτε που σου κρέμεται 'κει πέρα αυτό το πράμα και καμιά ώρα θα το πατήσεις και θα τσακιστείς;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Το ζωνάρι; Μη φοβού... αξεσουάρ είναι, νά 'με... Έτσι κρέμεται και δεν πατιέται. Ζαμέ!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τα Γαλλικά σε μαράντανε, τρομάρα σου... δεν κοιτάς, που γέρνεις μονόμπαντα. (Σε άλλο τόνο). Γιατί γέρνεις έτσι, δεν μου λες;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε, πώς για; Δηλωμένοι μάγκες είμαστε...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α... (Μικρή σιγή). Βλέπω οπλοφορείς... έχεις άδεια;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μπαρδόν;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ερωτώ: άδεια οπλοφορίας έχεις;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Για το σιδερικό, νά 'με;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Και όχι μόνο... όχι μόνο. Βλέπω φοράς και μαχαίρι μαυρομάνικο... Δίκοπο είναι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μπα... της δουλειάς σόνεργα, νά 'με.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ποιας δουλειάς; Δεν καταλαβαίνω...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ας 'πούμε, σφαγέας και εκδορέας αμνοεριφίων κλουπ...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α... μάλιστα... κλουπ. (Σε άλλο τόνο). Άδεια έχεις;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Πάλι άδεια;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ε, πώς; Κάνεις αυτό το επάγγελμα χωρίς άδεια;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε... περιστσιακά, νά 'με.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τι θα 'πεί αυτό πάλι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Κάθε Χριστού και Πάσχα, που λένε...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τα σόνεργα όμως... τα έχεις μαζί σου κάθε μέρα... ή όχι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε, πώς για; Είναι σήμα κατατεθέν!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ε, όχι και κατατεθέν... (Μικρή σιγή). Χρήματα έχεις μαζί σου;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Δεν τό 'πιασα. Χρήμα ρευστόν;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ακριβώς... ρευστόν. Για το χαράτσι...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Χαράτσι; Μένω ενεός!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ε, πώς; Παράνομη οπλοφορία... και όχι μόνο. Μία λίρα για το πιστόλι.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Με σκοτώνεις!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μία λίρα για το μαχαίρι...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Με σφάζεις!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Και μία λίρα για το ζωνάρι κλουπ.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Με πνίγεις... (Ξεροβήχει).

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Λοιπόν... πληρώνεις επί τόπου μία λίρα... αλλιώς, στο ταμείο του σαραγιού τρεις.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Με το μπαρδόν, νά 'με... δεν γίνεται να πάρεις την μία λίρα προσεχώς, ένεκα που τυγχάνω στεγνός;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Πόσο προσεχώς;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Σε κάνα δυο τέρμινα, νά 'με...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τι θα 'πεί αυτό... δυο εβδομάδες;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ας 'ούμε...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εντάξει, το λοιπόν... Και μετά να ιδούμε και το άλλο.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Δεν σε πιάνω, δικέ μου... ποιο άλλο;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Επειδή τελικά σε συμπάθησα, θα σου βγάλω 'κεί πέρα μια άδεια οπλοφορίας... Τι λες;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και πόσο το μαλλί, αν επιτρέπεται;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Θα τα βρούμε... Θα κανονίσουμε κάποια στιγμή που θα έχεις ρευστόν... να την βγάλεις, να ησυχάσεις. Διαφορετικά...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Κατάλαβα, νά 'με.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Είσαι αϊτός!.. Άντε, γεια... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γεια χαρά νταν... και στο επανιδείν, νά 'με... (Κατ' ιδίαν). Άκού', αϊτός... χα!.. (Εξέρχεται κι αυτός προς την πλευρά του σαραγιού).

Σκηνή Ζ'

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλόβας χορεύοντας με κωμικές κινήσεις, ενώ από πριν ακούγεται εύθυμη ανατολίτικη μουσική). Έχε... Όπα... όπα!.. Αμάν, αμάν!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και τον παρακολουθεί, ώσπου η μουσική σταματάει). Για... έλα 'δώ εσύ!

ΕΒΡΑΙΟΣ (Χωρίς να κινηθεί). Εχέ... καλησπéρος...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Γκελ μπουρντά... γκελ... γκελ!..

ΕΒΡΑΙΟΣ (Πλησιάζει με κωμικές κινήσεις). Εχέ...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τι είσαι εσύ... από πού μας ήρθες;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εγκώ Εβραίος... όνομα δικό μου Σολομών. Ε... πατέρα μου Ισάακ... μάνα μου Σάρα.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μάλιστα... μάλιστα...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Αμήχανα). Έχε... αδερφό μου: Ααρών...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Είσαι ο Σολομών ο Εβραίος... ωρολόγια-κοσμήματα;

ΕΒΡΑΙΟΣ Αυτό... Αφεντιά δική σου;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Δεν με ξέρεις;

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε... όκε...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Για θυμήσου καλύτερα.

ΕΒΡΑΙΟΣ Θυμάμαι καλύτερα, αλλά όκε.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Όκε; Θεσ να σου θυμίσω εδώ ή να έρθω στο μαγαζί σου;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... μαγκαζί καλύτερα.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Δεν ξέρω αν το κατάλαβες... εγώ είμαι ο καινούριος αστυνομικός του σαραγιού.

ΕΒΡΑΙΟΣ Άσα... εδώ καλύτερα!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ε... θυμάσαι σε ποιον είχες πουλήσει ένα Ελβετικό ρολόι;

ΕΒΡΑΙΟΣ Πότε... πότε;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Πάνε πέντε-έξι μήνες...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Σκέπτεται). Μμ... Ελβετικό ρολόι;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Του δείχνει το χέρι του). Αυτό.

ΕΒΡΑΙΟΣ (Παρατηρώντας). Εχέ... ωραίο ρολόι... πολύ ωραίο!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ναι, αλλά όχι Ελβετικό... Με γέλασες!

ΕΒΡΑΙΟΣ (Κάνει λίγο πίσω). Όκε... όκε... 'εν εγκέλασα.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ε, πώς; Αφού μου είπες ότι είναι Ελβετικό.

ΕΒΡΑΙΟΣ Έν είπα έτσι... 'εν είπα έτσι. Αλλιώς είπα εγκώ... αλλιώς είπα.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Πώς αλλιώς δηλαδή;

ΕΒΡΑΙΟΣ Είπα ωραίο...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ναι...

ΕΒΡΑΙΟΣ Σαν Ελβετικό.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α... σαν;

ΕΒΡΑΙΟΣ Σαν... σαν.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Και η απόδειξη που γράφει Ελβετικό;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... μηχανή... προμπλέμ!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α... έφταιγε η μηχανή;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... μηχανή... μηχανή!.. Όκε τυπώνει "σαν,,...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α... μάλιστα. (Μικρή σιγή). Την έφτιαξες;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έφτιαξες;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Σ' ερωτώ: το πρόβλημα λύθηκε ή ακόμη;

ΕΒΡΑΙΟΣ Μμ;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εν πάση περιπτώσει... θα πληρώσεις χαράτσι!

ΕΒΡΑΙΟΣ Χαράτσι... (σπαραξικάρδια) γκιατί;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μα, για την μηχανή... που έχει πρόβλημα. Τρεις λίρες.

ΕΒΡΑΙΟΣ Ε... όκε!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ε... ναι!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Ε... πολλά... πολλά!.. (Γαλιφικα). Εσύ καλό... πολύ καλό... Έχει!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μπουνταλάς, ε; Αυτό δεν λένε για τους καλούς... ή όχι;

ΕΒΡΑΙΟΣ Αφεντιά δική σου όκε μπουνταλάς... όκε μπουνταλάς!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ναι, αλλά με γέλασες;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... καταλαβαρδούγκος... εμπόριο έκει τέτοια... Ε; Τι να γίνει;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Έχει, όμως, και χαράτσια... Ε; Τι να γίνει;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Λυπημένα). Εχέ... Έκει, έκει...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Λοιπόν... τρεις λίρες στο ταμείο του σαραγιού... εκτός, αν προτιμάς να πληρώσεις μία επί τόπου.

ΕΒΡΑΙΟΣ Επί τόπου;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εδώ... τώρα. Έχεις μια λίρα;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... (Ψάχνεται με κωμικές κινήσεις). Νάτη... μία...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Φέρ' την!

ΕΒΡΑΙΟΣ (Του δίνει την λίρα). Έχε...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Την παίρνει και την βάζει στην τσέπη του). Ωραία!

ΕΒΡΑΙΟΣ Μμ... ρετσεβούτα;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Απόδειξη;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Θα σου τη φέρω εγώ στο μαγαζί σου.

ΕΒΡΑΙΟΣ Μμ; Μαγκαζί;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ναι... μετά που λέω να περάσω από εκεί...

ΕΒΡΑΙΟΣ Περάσεις; Όκε... όκε... 'εν πειράζει!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Σίγουρα;

ΕΒΡΑΙΟΣ 'Εν πειράζει... 'εν πειράζει... Εχέ... (Στρέφοντας προς την καλύβα). Αντίος!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Στο καλό... (Κατ' ιδίαν). Να σου 'πό εγώ, παμπόνηρε Εβραίε!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

Σκηνή Α'

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται τραγουδώντας και χορεύοντας από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται μουσική υπόκρουση κιθάρας). Λαμ-λασάμ-λαρόοο... λαρί-λαράσα... λαρι-λαρόοο... Ωραία που- ωραία που 'ναι το πρωί... που τα βουνά- που τα βουνά δροσιάζουν... Χαρά σε 'κείνες τις καρδιεζές... που δεν αναστενάζουν... (Στρέφει προς το σαράι και συνεχίζει). Λαμ-λασάμ-λαρόοο... λαρί-λαράσα... λαρι-λαρόοο... (Χορός και τραγούδι σταματάνε, ενώ η μουσική συνεχίζει για λίγο ακόμη).

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Έχει εν τώ μεταξύ εμφανισθεί από την πλευρά του σαραγιού και παρακολουθεί. Μόλις η μουσική σταματήσει, ξεροβήχει).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ... ποιόν βλέπουνε τα ωραία μου τα μάθια;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Τον πλησιάζει λίγο). Ποιον;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Πλησιάζει κι αυτός λίγο). Αλήθεια, ποιόν;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Τον πλησιάζει κι άλλο λίγο). Χμ... τον καινούριο αστυνομικό του σαραγιού...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ... τι έκαμε λέει; Και θα με πας αρέστο;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εννοείς στην φυλακή;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Εγώ τι εννοώ; Η αφεντία σου τι εννοεί...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τι να εννοώ, αν δεν μου 'πεις τι 'ν' αυτό το... πώς τό 'πες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αρέστο; Μα, το είπες ελόγου σου, τζόγια μου.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α... αυτό; (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν, όχι... φυλακή δεν θα πας, αλλά ένα χαράτσι θα το πληρώσεις.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ... συμφορέλια σου, Διονύσιε!.. Άκου', άκου', χαράτσι στα καλά τα καθούμενα...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Και πού τα είδες αυτά;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τα ποία;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μα, τα καλά και τα καθούμενα... Εσύ μας ήρθες εδώ πέρα χορεύοντας... τραγουδώντας...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Κι είναι κακό ευτούννο... από πότε;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μα, από πάντα. Εδώ είναι το σαράι... και αυτήν την ώρα μέσα ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης εργάζεται, όπως και όλοι οι άλλοι. Δεν μπορείς εσύ να έρχεσαι εδώ πέρα και να χαλάς τον κόσμο. Πώς;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μα, εγώ ξέρω πως το τραγούδιμά μου αρέσει στο σιόρο Βεζίρο... όπως και του σιόρο Χατζηαβάτου...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Κι είσαι ντυμένος και σαν καρνάβαλος!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Δεν σου αρέσει το βελαδόνι μου;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εδώ δεν φοράνε βελάδες και ημίψηλα.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Εγώ τα φοράω... κακό είναι κι ευτούννο;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Και τι θες να παραστήσεις... τον κόντη;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκε, όσκε... όσκε που θέλω να τον παραστήσω!..

Ελόγου μου είμαι κόντης, τζόγια μου!.. Είμαι κόντης... και τ' όνομά μου: Διονύσιος Φρίγκος Αγαθούποτε Αγγέλου και είμαι μέσα από το τζάντε...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Δεν τα γνωρίζω εγώ αυτά... αλλά ό,τι κι αν είσαι... ισχύει στη πατρίδα σου... το τζάντε. Γκέγκε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ... μου φαίνεται, άλλοι παπάδες ήρθανε, άλλα βαγγέλια φέρανε...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τι θα 'πεί αυτό;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Θα 'πεί, που με τον αφέντη τον Ταχήρ... δεν είχα πρόβλημα... και με την αφεντία σου έχω!.. Για ποίο λόγο, για ποία φιέστα, για ποίο ντοκουμέντο και για ποίο κουάλε... εκατάλιαβες; Να... να μου ασκολτοάρεις το προπαίτιο, να σου ασκολτοαριστώ στο σεντιμέντο!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Αυστηρά). Εεέ... πολλά μας τά 'πες!.. (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν... το χαράτσι είναι: μία λίρα για διατάραξη... μία λίρα για κακή εμφάνιση... και μία λίρα για αυθάδεια. Να συνεχίσω;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ!.. Τι έκαμε, λέει; Τρεις λίρες χαράτσι... και πού να τσ' έβρω, ο πόβερος; Και θέλει η αφεντία σου να... να μου βάλει κι άλλες;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Κύριε κόντη μου... έτσι έχουν τα πράγματα. Λοιπόν... μέχρι το τέλος του μηνός θα πληρώσεις στο ταμείο του σαραγιού τρεις λίρες... εκτός αν θες να πληρώσεις εδώ μία. Έχεις μαζί σου μία λίρα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Με μπαρτζολετάρεις, σιορ-αστυνόμε μου;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Δηλαδή;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ελόγου μου, αν είχα μία λίρα... παντρεύομouνα παναπεί... Παντρεύομouνα!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τότε, λυπάμαι... θα πρέπει να βρεις τρεις.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Σκέπτεται λίγο). Μμ... Και τη μία, τζόγια μου, τήνε θέλεις δελέγκου;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Δεν κατάλαβα.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Παναπεί... μια-δυο 'βδομάδες τράτο μου δίνεις;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α... Τι να σε κάνω, που σε συμπάθησα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αμ', δεν τό 'δα... δεν τό 'δα; Με συμπάθησε, λέει...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ε, πώς... Λοιπόν... εντάξει. Θα τα 'πούμε πάλι σε δυο εβδομάδες. Εκτός αν ξανακάνεις τα ίδια... Άντε, γεια!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Γεια σου και αντίο!.. (Στρέφει και προχωράει προς την καλύβα μονολογώντας). Ωωω... παιδόπουλα... τη... την εβάψαμε, παναπει!.. Ωρέ, για να πάω στον Καραγκιόζο να τού 'πω... τα μαντάτα να τού 'πω. (Πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα της καλύβας φωνάζοντας). Πού έσαι, ωρέ Καραγκιόζο; (Σιγή). Πρόβαλε, ορέ μόμολο τη πόρτας τη κολάσεως, όπου σε θέλω... (Κάνοντας λίγο πίσω). Δελέγκου πρόβαλε και άσε τσι τοιριμόνιες και τα μουτσουτσούνια, γιατί υπάρχει... υπάρχει χρεια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποιοσοός;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Έβγα, ωρέ μπερτόδουλε... έβγα, που κάνεις ότι δεν με εκατάλιαβες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Τι τρέχει, ρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Φωτιά στα μπατζάκια μας τρέχει!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι, ρε... πόλεμος;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, έχουμε καινούριο αστυνόμο!.. Το... το πήρες είδηση;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λες για αυτόνε στο σαράι... τον Μουσχάρη;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μμ; Είδες; Πόση ώρα μιλούσα μαζί του... πόσα χαράτσια μου 'βαλε... και δεν τον ρώτησα τ' όνομά του...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τί 'πες... σε χαράτωσε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε, ο άτιμος άνθρωπος!.. Τρεις λίρες... και να πάω, λέει, να τις πλερώσω στο ταμείο εδώ του σαραγιού μέσα στον μήνα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τρεις λίρες... γιατί, τι έκαμες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Έκαμα... Τραγουδούσα και χόρευα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φαίνεται, δεν χόρευες καλά και γι' αυτό είπε να σε μάθει εκείνος... Κατάλαβες; Άλλο;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Δεν του άρεσε η φορεσία μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σοβαρά; Και τι... σκέφτεσαι να την πετάξεις;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, δεν πάει να βουρλιστεί... που θα πετάξω εγώ το βελαδόνι μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άλλο, άλλο;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Κάπως μου τό 'λεγε 'κεί πέρα... ούτε και που το εκατάλιαβα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και η σούμα... τρεις λίρες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε... άμα πάω να πλερώσω στο ταμείο... Άμα τα δώκω στον ίδιο σε δυο 'βδομάδες... μια λίρα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και δεν μου λες... στο ταμείο, μέχρι πότε πρέπει να πας;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μέχρι το φινάλε αυτουνού του μήνα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή... πάλι σε δυο 'βδομάδες... Δεν μου τα λες καλά!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Έτσι μου τα είπε... Λες να μην τα εκατάλιαβα στην ταραχή μου και την ακαταστασία μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ; Για να ιδούμε, γιατί... ζόρικος μου φαίνεται... πολύ!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Σε χαράτσωσε και σένα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι ακόμη... αλλά, όπως τον είδα, δε... όπου νά 'ναι! Χα!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και τι θα κάνουμε, Καραγκιόζο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τίποτα... υπομονή.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και μέχρι πότε... μέχρι που ν' αποθάνουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, ρε!.. Μέχρι που να γυρίσει ο αφέντης ο Ταχήρ... είναι σε άδεια. Κατάλαβες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α... πες μου το να χαρώ... πες μου το να χαρώ... όπου κοντεύει να μου 'ρθει... κόλπος να μου 'ρθει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, ρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μπορώ, τζόγια μου, ελόγου μου να βγαίνω στην πλατεία ρούγα χωρίς το βελαδόνι μου και χωρίς την καντάδα μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εύθυμα). Όχι, βέβαια!.. Γίνονται αυτά τα πράγματα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Πάω, Καραγκιόζο... πάω, ψυχή μου... Γεια σου και αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού)..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... να σου βγουν τα μάτια και τα δύο... μουρλέ!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

Σκηνή Γ'

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και αργά-αργά προχωράει απαγγέλλοντας το τραγουδάκι του). Μένα με λέν' ομορφονιό... με λέν' χρυσό καμάρι... Όλες οι νιες τρελαίνονται... ποια να με πρωτοπάρει... Ουίτ... Ζουμ-τριαλαριλαρό!.. (Πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα της καλύβας και μετά κάνει λίγο πίσω φωνάζοντας). Κύριε Καραγκιόζη... Κύριε Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποιο ζώνον να είναι πάλι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Δεν είμαι ζώνον, ουίτ!.. Ο Ζαχαρίας ο Μορφονιός είμαι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Εσύ 'σαι, ρε Ζαχαρία; Είναι 'κει πέρα, μωρέ, κάτι γατιά... κάτι σκυλιά, που... αυτό. Κατάλαβες; Νόμισα πως ξαναήρθανε... (Σε άλλο τόνο). Τι κάνεις, ρε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Καλά... εσείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλύτερα... καλύτερα.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Γιατί, ουίτ... είχατε κάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είχα και, δυστυχώς... εξακολουθώ να έχω.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Κάνει γρήγορα πίσω). Τι... τίποτα κολλητικό, ουίτ;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Παιδιά!..
ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μμ; Α... αυτό δεν είναι κολλητικό... είναι;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, ηούχασε.
ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Πλησιάζοντας). Με τρομάξατε, ουίτ!
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ να ιδείς... τρομάρες και λαχτάρες που περνάω...
Αχ... άστα, ρε Ζαχαρία. Όποιος δεν έχει παιδιά... έχει έναν καημό...
όποιος έχει... μούντζω' τα!
ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Έχει πολλούς, ουίτ...
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο... πολλούς! Ας είναι. Για πες μου τα δικά σου.
ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Το μάθατε που έχουμε καινούριο αστυνόμο;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, τον Μουσχάρη.
ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Δεν ξέρω πώς τον λένε, αλλά είναι κακός, ουίτ.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κακός, ε;
ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πολύ κακός... Έβαλε χαράτσι στον κύριο Σταύρακα
και στον κύριο Σολομών, ουίτ!..
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκαμε, λέει; Ποιος σου τό 'πε;
ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Οι ίδιοι οι παθόντες.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Και δεν μου λες... τι χαράτσι τους έβαλε;
ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τρεις λίρες στον καθένα, ουίτ.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αχά... (Σκεπτικός). Φαίνεται, υπάρχει ταρίφα...
ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τρεις λίρες, αν πάνε να πληρώσουνε στο ταμείο του
σαραγιού μέσα στο μήνα, ουίτ... Αν πληρώσουν στον ίδιο, μία.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... αυτό το ξέρω κι εγώ.
ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Σας έβαλε κι εσάς, ουίτ;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σε μένα, όχι ακόμη... Στον Σιορ-Διονύσιο.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αλήθεια... πόσο, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μία από τα ίδια.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Περίεργο δεν είναι, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιο πράμα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Σε όλους, ουίτ, τρεις λίρες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό μπορεί νά 'ναι ταρίφα... Το άλλο όμως;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ποιο, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό, μωρέ, που λέει... τρεις λίρες, άμα πληρώσουν στο ταμείο του σαραγιού μέχρι το τέλος του μήνα... και μία λίρα, άμα πληρώσουν στον ίδιο σε δυο 'βδομάδες, που είναι και τέλος του μήνα!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μπράβο! Ο κύριος Σολομών όμως, πλήρωσε, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πλήρωσε; Πού... στον ίδιο;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι, μια λίρα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και ο Σταύρακας;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αυτός, ουίτ, σε δυο 'βδομάδες... Σκέφτεστε κάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτι περνάει απ' το μυαλό μου, αλλά... θα ιδούμε.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Μικρή σιγή). Πάω να φύγω, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Από 'δώ κοπάνη τη, μη σε ιδεί ο άλλος κι άντε μετά εσύ...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ν' αποδείξω ότι δεν είμαι ελέφαντας, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μπράβο!.. (Μπερδεμένος). Μμ;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Έτσι δεν λένε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... ναι, ναι... έτσι!.. (Ξεροβήχει).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πάω... πάω, ουίτ... Αντίο, κύριε Καραγκιόζη!.. (Τον προσπερνάει και εξέρχεται γρήγορα προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Γεια σου, ρε Ζαχαρία... Είσ' ωραίος, ρε!.. (Εξέρχεται κι αυτός προς την πλευρά της καλύβας του).

Σκηνή Δ'

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται χορεύοντας από την πλευρά της καλύβας, ενώ από πριν ακούγεται δημοτική μουσική). Ομπλατς... Άει χάει... (Σφυρίζει δυο φορές κλέφτικα). Ω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω!.. Σντάβρρρ... σντάβρρρ... σντάβρρρ!.. Όπα!.. (Σφυρίζει κλέφτικα άλλη μια φορά). Άει κι λαμπάδιασα, ου έρμος...

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Εεέ!.. Τι γίνεται εδώ πέρα; (Η μουσική σταματάει).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Σταματάει τον χορό και πλησιάζει). Μίλησε κανείς;

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ναι, εγώ!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Και τι χαλεύεις;

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τι το πέρασες εδώ... πανηγυρίστρα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κι σένα, ουρέ χαντακουμένε... τι σ' κόβει... α;
Δικός σ' είν' ο δρόμους;

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Με ξέρεις 'ού εμένα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άκα! Ούτε σι ξέρου... ούτε κι θέλου να σι μάθω!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Γι' άκουσέ μ' εδώ... επειδή βλέπω πως είσαι άξεστος και...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Τον διακόπτει). Εσύ να πας να ξυστείς!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Λοιπόν... για άκουσέ με... άκουσέ με: εγώ είμαι ο νέος αστυνομικός του σαραγιού... Αν δεν θες να φας κανένα χαράτσι, να τις μετράς τις κουβέντες που λες. Κατάλαβες; Να τα μετράς τα λόγια σου!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άκου' δώ κι ελόγου σ'... Ιγώ είμ' ου Γιώργαρος ου Μπλατοάρας με τ' όνομα... Αχά; Κι μη μου τσερδώνεσαι 'μένα, γιατί θα βγάλου το τσαρούχι μ' κι θα το ξεκαλιγώσω στη ράχη σ'... Μπήκες;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Σου είπα: είμαι ο αστυνομικός του σαραγιού!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ου κυρ-τρανός του ξέρ';

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Δεν κατάλαβα..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ου κυρ-τρανός...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εννοείς ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αχά!.. Του ξέρ';

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Και βέβαια!.. Αυτός μ' έβαλε.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άει πέσ' του να σι βγάλει!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τι έκαμε, λέει;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Πες του να σι βγάλει, γιατί δεν κάνεις εσύ γι' αυτούνη τη δουλειά... Αχά;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α... μα, εσύ δεν υποφέρεσαι!.. (Στρέφει και εξέρχεται θυμωμένος προς την πλευρά του σαραγιού. Χωρίς να φαίνεται). Πού είσαι, Δερβέναγα;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, διαταγές, εφέντ'!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πήγαινε έξω... είναι ένας βλάχος. Να του δώσεις ένα μπερντάχι καλό-καλό!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ωρέ... άει κατά καπνού, χαμένε!.. (Στρέφει και προχωράει προς την καλύβα).

Σκηνή Ε'

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται με γρήγορο ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, ωρέ Βλάχο!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμ... μίλησε κανείς; (Στρέφει προς το σαράι). Καλώς τον παστελά.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, ωρέ... πο, το εφέντ' το Μουχτάρ να με κρένει... πο, να σε σβαρνάω...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κόπιασε!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, ωρέ... (Τον πλησιάζει). Πο, νά 'μαι παλ'κάρ' εγώ!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άει 'σια πέρα, πιδί μ'... άει 'σια πέρα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ρε, τι φασαρία είν' αυτή απ' όξω; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Αμάν!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Στον Μπαρμπαγιώργο). Πόγια, ωρέ... πο, 'γώ να ρίχνω τα κουμπούρια ψηλά στα βιλαέτια... (Τον πλησιάζει κι άλλο).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άει 'σια πέρα, σ' κρένου!.. Άει 'σια πέρα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο κοινό). Μου φαίνεται, θά 'χουμε ντέρμπι... Για να πιάσω 'γώ θέση στο πάνω διάζωμα. (Στρέφει προς την καλύβα του, σκαρφαλώνει πάνω στην σκεπή και μετά στρέφει και τους κοιτάζει).

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Στον Μπαρμπαγιώργο). Πόγια, ωρέ, να σε χαλνάω!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Στον Βεληγκέκα). Μη μου τσερδώνεσ' ιμένα... ιέχω βαρό χέρι ιγώ. Άει στη μανούλα σ'... Άει, κι δεν έχω θυμώσει ακόμα!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, ωρέ Βλάχο... κακή σ', κακή σ' μέρα και μαύρη, ωρέ!.. (Πλησιάζει απειλητικά το πρόσωπό του κοντά στο πρόσωπο του Μπαρμπαγιώργου).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Φωνάζει). Βάρ' του, μπάρμπα... μη σου παίρνει τον αέρα!.. Είμαι κι εγώ εδώ...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Στον Καραγκιόζη χωρίς να στρέψει). Αχά... έννοια σ'... (Στον Βεληγκέκα). Άει 'σια πέρα... γιατί θα σε μπιτήσου, άμα θυμώσου... Μπήκες; Α, γεια σ'!.. (Τον πιάνει, τον σηκώνει λίγο και τον τοποθετεί με φόρα πιο πέρα). Άει... κάτσε 'κει απού σε μπήγω!.. Αχά;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Τον πλησιάζει πάλι απειλητικά). Πόγια, ωρέ...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Τον πιάνει πάλι, τον σηκώνει λίγο ψηλά και τον αφήνει πιο πέρα). Είπαμε... δεν έχω θυμώσει ακόμα!.. Κάτσε 'κει απού σε μπήγω... Γκέγκε, νούκου γκέγκε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Απάνω του, μπάρμπα!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, ωρέ βλάχο... πο, να σε σβαρνάω... (Ορμάει στον Μπαρμπαγιώργο και τον χτυπάει). Να!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ε, τώρα, πάει, θύμωσα!... Τώρα είν' απού δε θα προυκάμεις να βγάλεις κιχ!.. (Αρχίζει κι αυτός να τον χτυπάει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο, μπάρμπα... δώσ' του... α... α... α!.. (Κουνάει το χέρι του σαν να βαραίει κι αυτός, μέχρι που χάνει την ισορροπία του και πέφτει κάτω). Οχ, οχ, οχ... τσακίστηκα, θεμά το γονιό του... Φτου!.. (Σηκώνεται και σκαρφαλώνει στη ράχη του Μπαρμπαγιώργου). Τώρα θα σου δείξω εγώ!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια,ωρέ... (χτυπάει τον Μπαρμπαγιώργο μια-δυο φορές) μπεζεβέν' ...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χτυπώντας συνέχεια). Να, ουρέ έρμου... να... να... να...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χτυπώντας αέρα μάλλον). Να κι εγώ... να... να... (Μπερδεύεται και πέφτει μπρούμυτα μεταξύ των δύο, που αρχίζουν να χτυπούν αυτόν αντί ο ένας τον άλλο). Οχ, οχ, οχ... οχ!.. Αμάν... (Ξεφεύγει και απομακρύνεται προς την καλύβα του). Αλάργασσα!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πρα, ωρέ... κακή-κακή σας μέρα!.. (Στρέφει και σιγά-σιγά εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χτυπώντας τον αέρα). Να... να... να... να... να... (Αντιλαμβάνεται ότι ο Βεληγκέκας έχει φύγει). Α, έφυγε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζει). Έφυγε, μπάρμπα μου... νικήσαμε!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Στρέφει προς αυτόν). Εδώ 'σαι, ρέ ζουλάπι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά, τι... να σ' αφήσω μοναχό σου; Έχω 'γώ άλλο μπάρμπα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ε, του έρμου... σαν με κρένει μπάρμπα, μεσ' στην καρδιά με σφάζ'!.. Άει, να... πάρε μια πεντάρα! (Βγάζει και του δίνει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φέρ' τη 'δώ... (Την παίρνει και την κοιτάζει καλά). Πεντάρα είναι; Α... (Βάζει την πεντάρα στην τσέπη του).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άιντε... γεια σ' τώρα!.. (Τον προσπερνάει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό, μπάρμπα... και να μας γράφεις...

Σκηνή ΣΤ'

ΑΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Έλα
‘δώ εσύ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος... εγώ;

ΑΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Βλέπεις κανέναν άλλο εδώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Στρέφει προς την καλύβα. Μετά στρέφει πάλι
προς αυτόν). Όχι.

ΑΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τότε, έλα, λοιπόν! Πλησίασε... δεν δαγκώνω. Έλα,
Έλα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωρέ, δαγκώνεις, λέει... Έννοια σου και τὰ ‘μαθα...
(Πλησιάζει ωστόσο).

ΑΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τι εννοείς... τι έμαθες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Να... λέω...

ΑΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Να μη λες. Κι απ’ όσα βλέπεις, να πιστεύεις τα μισά...
κι απ’ όσα ακούς, τίποτα! (Σε άλλο τόνο). Έτσι δεν λέει η παροιμία;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σώπα... Έτσι λέει; Σαν δεν ντρέπεται...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Δεν σε καταλαβαίνω... Αλλά, για πες μου: τι έμαθες εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βάζεις, λέει, 'κεί πέρα... χαράτσια αράδα, ε; Πάρε κόσμε!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α... αυτό; Σιγά, το πράμα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι, μωρέ... Χει!.. Μόνο, που αυτό... εμείς το λέμε δάγκωμα. Κατάλαβες;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Το χαράτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο!.. Γι' αυτό σου είπα δαγκώνεις.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α... έτσι εξηγείται.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι... Το άλλο όμως;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ποιο άλλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που βάζεις, λέει... τρεις λίρες, άμα πάει κάποιος να πληρώσει στο ταμείο του σαραγιού... και μία λίρα, αν πληρώσει στην αφεντιά σου... Αυτό πώς εξηγείται;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Θορυβημένος κάπως). Μμ; Α... αυτό; Αυτό λέγεται... διοικητικός συμβιβασμός... Έτσι λέγεται. (Ξεροβήχει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... έτσι λέγεται;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Έτσι... έτσι... Διοικητικός συμβιβασμός.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μάλιστα. Και δεν μου λες... αυτό γίνεται στη μέση του δρόμου... δώσε μου μία, αλλιώς πας στον πάγκο και πληρώνεις τρεις;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Σε δύσκολη θέση). Δε... σε καταλαβαίνω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωρέ, με καταλαβαίνεις, λέει... ούουου... Αλλά κι εγώ... έννοια σου!.. (Μικρή σιγή). Λοιπόν... για να μην πάω στον πατσά και του 'πό για τα κατορθώματά σου...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Φοβισμένος). Αλλάχ κερίμ!.. Όχι, όχι, όχι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει... μη φοβάσαι... Μόνο, κάποια χαράτσια που έβαλες στο Σταύρακα, ας 'πούμε... στο Σιορ-Διονύσιο... Μμ;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τους γνωρίζεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φιλαράκια είναι, μπέη μου... κι απ' τα καλά παιδιά. Ο Ταχήνης δεν τους ήξερε;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Να... να τους 'πείς: εντάξει... διαγράφονται!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και ο Σολομός, ο Εβραίος... σπιτονοικοκύρης μου είναι. Του πήρες μια λίρα...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Να... (βγάζει και του την δίνει) πάρε να του τη δώσεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Παίρνοντας την λίρα). Έτσι, μπράβο! Φέρε να του τη δώσω... (Την κοιτάζει και μετά την βάζει στην τσέπη του). Ωραία!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μόνο, πες τους: κουβέντα πουθενά... Εντάξει; Αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό!.. Κι από πεζοδρόμιο... (Στο κοινό). Εδώ, φίλοι μου καλοί, η παράστασή μας "ΤΟ ΧΑΡΑΤΣΙ" έλαβε τέλος... Νά 'σαστε όλοι καλά... και να μη σας λάχει ποτέ χαράτσι. Γειάσα σας... γεια σας!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του, ενώ ακούγεται μουσική Καλαματιανού χορού).

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Ο Υ Ε Ρ Γ Ο Υ

